

באולם הקטן של בית מכבי בחיפה, המיועד ל-450 איש, הצטופפו השבוע יותר מ-800 סטודנטים של הטכניון. הם הגרילו כרטיס לתוכנית המבדחת ביותר של השידור הישראלי: הקלטת "שלושה בסירה אחת", בה ניצח המנחה יצחק שמעוני על תשובות ארבעת אנשי הצוות, ועל שירה של ריקה זראי (ימין), לפי מלים של דן אלמגור ומנגינה של בעלה, יוחנן. להלן קטעים מובחרים מתוך תוכנית זו, שתשודר בשבוע הבא, ערב פורים.

שמעוני: מה פירוש המילה אביך?
רוזנפלד: המלה שהבעל אומר נאשתו, כאשר היא שואלת אותו מי יקנה.
אחינעמי: המלה שהחזאי אומר, כאשר הוא לא יודע מה יהיה מחר.
בן-אמוץ: אבא שלך. כמו אינצל אביך.

שמעוני: מה ההגדרה של עננים בנובה?
רוזנפלד: (מתפרץ לפתע): אני יודע! אבל אני לא אני, למה שאני חושב שלא תשדר את זה. כמו עם... (הקהל דורש לדעת מה, אבל בן-אמוץ לא נעתר).

שמעוני: מה ההבדל בין ים גלי וגבהי גלי?
רוזנפלד: כמו בין סתם גל, הייסגל, אחינעמי: כמו בין קולי ורסקולי.
בן-אמוץ: אין לי תשובה, אבל יש לי שאלה יותר טובה: למשל, מה אמרו המכנסים לבחורה? אפשר להתפוצץ עליך. או: צר לי עליך.
צפרוני: כמו בין אחת לבילה וארבע בבוקר. אתה חוזר באחת לבילה ומקבל צעקות גליות. בארבע, הצעקות הן כבר גבהי גלי מאוד.

שמעוני: מה דרגות החום המקסימליות בפאריז, מוסקבה, ניו יורק, וירושלים?
אחינעמי: במוסקבה: עד כלות הנישמה. בניו יורק: עד כלות הנישמה. ביפאריז: עד כלות הנשים. בירושלים: עד כלות השומא.
בן-אמוץ: זה לא מצחיק, אבל בירושלים כל כך חם שבונים בריכה.
שמעוני: מתי הראות לקויה?
רוזנפלד: אצל אלמוגי, כשהוא רואה את תוצאות הבחירות באתא.
צפרוני: כשאדם הולך עם אישה הידור.

בן-אמוץ: שם קלאסי לפועל בניין, אושר פרלמן.
שמעוני: רוח לחימה, מהי?
רוזנפלד: רוח השוורת בין ענפי הציבא האמריקאי, בינם לבין עצמם.
צפרוני: לעמוד בתור ליד תנות ש- מחלקות דגים.
אחינעמי: חצוצרה בתזמורת צבאית.
בן-אמוץ: תכונה שמגלים הדתיים רק בשבתות.

שמעוני: אשה?
רוזנפלד: המין היפה, במיניקה יפה.
אחינעמי: את זה לא מגדירים בצרפת.
בן-אמוץ: (בטנגון נהגי הסקסי הספרדיים בירושלים): יש לי אשה, כל הכבוד - בחיי גבר!
שמעוני: מה זאת הצלחה?
צפרוני: זה גם אני רציתי כבר פעם לדעת.
בן-אמוץ: אדם ששמו טרם התפרסם בעיתונות. אבל יש כבר הגדרות יותר טובות.
שמעוני: מה זאת אויבות?
אחינעמי: לחזור אחרי אשה עשירה, כאילו שהיא יפה.
בן-אמוץ: אתה אומר לוי: תסלה לי, אבל אתה עומד על הרגל שלי, או הוא עונה לך: מה יש, אתה רוצה ללכת?

שמעוני: מה זאת ידידות?
רוזנפלד: הרגש שאמריקאים רוכשים אצל כל העמים, למרות העזרה הכספית.
צפרוני: נותנים מכה על הכתף, עד שעפות השניים.
בן-אמוץ: (לשמעוני): אני לא רוצה לעינות. למה לך? בוא נהיה ידידים.
שמעוני: מה זה כסף?
רוזנפלד: המלה שזה כסף, אבל הכסף שלנו לא שזה מיל.
אחינעמי: כוח הגברא של הגביר.
שמעוני: מהו שלום?

זה היה נשמע אם היית אומר: הלכתי בין המרובעים?
בן-אמוץ: אחרת חנניה רייכמן היה כותב: מן הים הכללי ומרובע משלי.

שמעוני: מתי נקראים הגשמים גשמי-ברכה, ומתי הם נקראים גשמי-קללה?
צפרוני: כשאתה יושב בבית, אלה גשמי ברכה. כשאתה נוסע באוטובוס, אלה גשמי קללה.
בן-אמוץ: (מחמט את מצחה, לונג כונית, פונה לשמעוני בתרעומת): מה אתה רוצה ממני? אני לא יודע.

שמעוני: לאן נושבת הרוח?
אחינעמי: על כל פנים לא לקראת עיתון-רדיו.
צפרוני: לאן שכדאי.
בן-אמוץ: בבציה זו מתעניין גם דוק טור משה סנה.

שמעוני: איך אפשר לדעת איזה מזג אוויר יהיה מחר?
צפרוני: פשוט, בברכיים. אבל אצל דן בן-אמוץ, זה במותניים.
בן-אמוץ: פשוט מאד: נכנסים להס-תדרות. אתה חבר הסתדרות, או אתה בקר-פת חולים. אתה בקופת חולים, או אתה מקבל רימטיום. יש לך רימטיום, או אתה יודע מה יהיה מחר.

על השולחן הגדול ישבו ארבעת אנשי הצוות ושתי קוניאק מכוסות תה גדולות.
שמעוני: ככלל בית-ספר, נעבור הפעם כתחילה שיעור בתורת מזג-האוויר. אגב, בטכניון לומדים שיעורים אלה? (מישהו בקהל: בטח, כאשר יש גשם, המרצים לא באים) שאלה ראשונה: מדוע מזיעים ב-קוץ?
רוזנפלד: לא תמיד, רק כאשר אין כסף לנסוע לשיעור.
צפרוני: סתם כדי להשווץ.
בן-אמוץ: לא כולם, רק מי שמתחמם באכזב.

שמעוני: מדוע החזאי יושב בלוד ולא בחיפה?
רוזנפלד: כיון שהוא רק חזאי ולא מחזאי. אחרת היה מקבל בחיפה שיכון מאבא חשוני.
אחינעמי: בחיפה הוא לא יכול לעבוד. הרעש של הרכבת התחתית מפריע לו.
בן-אמוץ: בלוד יותר נוח לו. הוא רואה מי שבא מחוץ-לארץ, שואל אותו מה מזג האוויר.

שמעוני: מדוע הגשם יורד טיפות טיפות?
רוזנפלד: כי גם ההגשמה אצלנו היא טיפין טיפין.
צפרוני: אתה בא הביתה רטוב לגמי רי ואתה אומר: הלכתי בין הטיפות. איך

מאת דן אלמגור

ריקה ויוחנן זראי

המן, בצו המלך, רץ, את המלכה קשר. הכניס אותה לשק ו - סין. זרקו אל ה - נהר. לפתע, בחולצת משכית הופיעה שם אסתר. וכל העם גידהם הביט: אח! איזה דקולטה. יש לוי - יש לך! יש לוי - יש לך! יש לוי - מחז? לא חשוב.

יש או אין לה?

דן אלמגור

או חרבונא, טריס חרוץ, אל המלכה ניכנס: "הנה שמלה משש ובוץ ותכלת וכרסס". "גמאס עלי קולך הדק". ענתה היא לטריס, "אני רוצה שמלה של שק, כמודה מפאריס".
 אין לוי - יש לך!
 אין לוי - יש לך!
 אין לוי - מה?
 מה ללבוש?
 לשוא חיפשו בכל מדי, צעה ופתרון. פתאום ראו את מרוכי בשער הארמון. לבוש בשק האיש עמד, ואמר על הראש. קראה או חשתי: "שק! היוד! כבר יש לי מה ללבוש".
 יש לוי - אין לך!
 יש לוי - אין לך!
 יש לוי - מה?
 מה ללבוש.

אחשרוש, שוסה זקן את כל שריו כינס. ויין בגביעים משן, שתו באין אונס. פתאום הודיע מהומן, הוא טריס אחשרוש, שחשתי לא תבוא לגן, כי אין לה מה ללבוש. אין לוי! - יש לך!
 אין לוי! - יש לך!
 אין לוי! - מה?
 מה ללבוש.